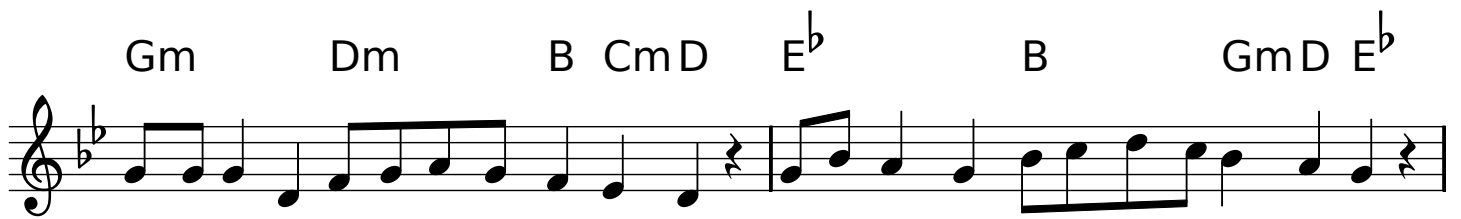

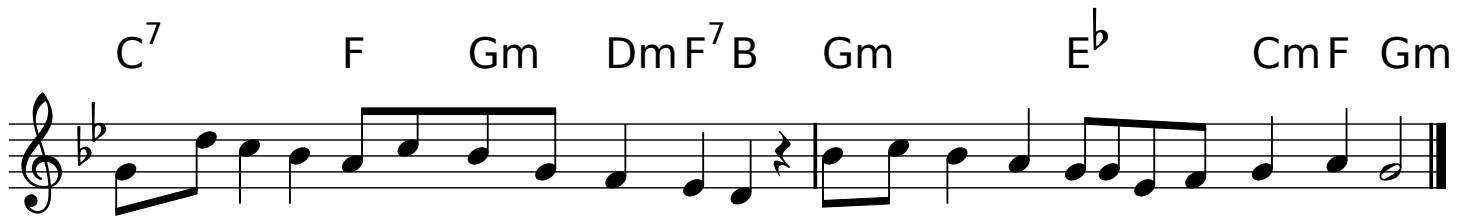
Mely igen jó az Úr Istent dicsérni

Sztárai Mihály, Bártfa, 1593

1911

1. Mely igen jó az Úr Istent dicsér-ni, Felségednek, én Uram, éne - kelni,

Szent nevedet dicsérvén magasz-tal ni És mindenütt e világon hir - detni.

2. Igen reggel irgalmadat hirdetni, Igazságodról éjjel gondolkodni, Hegedűvel, orgonával zengetni, Minden éneklő szerszámmal tisztelni.

3. Csudaképpen én vigasztalást vészek, Cselekedetidre hogyha tekintek, Kezeidnek munkájában örvendek, Teremtőmnek, Megváltómnak éneklek.

4. Az eszetlen ember ezt nem esméri, A hitetlen bolond ember nem érti; Kinek rólad nincs igaz esméreti: Szent Fiadban mert nincs hite őnéki.

5. E világon gonoszok gyökereznek, Kik mindenkor hamisan cselekesznek; Mint a füvek, virágoznak, terjednek, Hogy örökül-örökké elvesszenek.

6. Lám ezeket, Uram, felséges Isten, Kik támadnak a te szent igéd ellen, Viaskodnak a te híveid ellen: Megbünteted, mert vagy örök Úr Isten.

7. Rólad, Uram, akik megemlékeznek, Mint a pálmafa, szintén úgy zöldellnek; Mint cédrusfák ugyan meggyökereznek Az igazak, kik igaz hitben élnek.

8. Vallást tesznek minden emberek előtt, Hogy az Isten igaz mindenek fölött; Hamisságot soha nem cselekedett, Mint kőszikla, ő ad nagy erősséget.